

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) w dniu 3 października 2008 r. — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH przeciwko Finanzamt Linz

(Sprawa C-436/08)

(2009/C 19/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH.

Strona pozwana: Finanzamt Linz.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że krajowy organ administracji w celu uniknięcia dyskryminacji udziałów w spółkach zagranicznych, które zgodnie z brzmieniem ustawy w odróżnieniu od udziałów w spółkach krajowych są zwolnione z podatku dopiero przy wielkości udziałów przekraczającej 25 % (zgodnie z obowiązującym stanem prawnym 10 %), stosuje metodę zaliczenia z tego względu, że takie rozwiązanie w myśl rozstrzygnięcia austriackiego Verwaltungsgerichtshof (naczelnego sądu administracyjnego) w największej mierze uwzględnia (hipotetyczną) wolę ustawodawcy, podczas gdy rezygnacja z uwzględnienia dyskryminującej granicy 25 % (10 %) prowadziłaby do zwolnienia z podatku?
 - 2) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że udziały w spółkach krajowych są co do zasady zwolnione z podatku, podczas gdy w odniesieniu do udziałów w spółkach zagranicznych nieprzekraczających 25 % (10 %) stosowana jest metoda zaliczenia, a na udziałowcach spoczywa niemożliwy do spełnienia lub pociągający za sobą niewspółmierne koszty obowiązek przedstawienia dowodu na okoliczność uprzedniego obciążenia zagranicznym podatkiem (dochodowym od osób prawnych),
 - lub że zwolnione od podatku są udziały w spółkach krajowych mniejsze niż 25 % (10 %) oraz w odniesieniu do udziałów w spółkach zagranicznych nieprzekraczających 25 % (10 %) stosowana jest metoda zaliczenia, a na udziałowcach spoczywa niemożliwy do spełnienia lub pociągający za sobą niewspółmierne koszty obowiązek przedstawienia dowodu,
 - lub że udziały w spółkach krajowych są zwolnione od podatku co do zasady i udziały w spółkach zagranicznych wówczas, gdy przekraczają granicę 25 % (10 %), podczas gdy w odniesieniu do udziałów w spółkach zagranicznych nieprzekraczających 25 % (10 %) stosowana jest metoda zaliczenia a na udziałowcach spoczywa niemożliwy do spełnienia lub pociągający za sobą niewspółmierne koszty obowiązek przedstawienia dowodu?
 - 2.1) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania w wymiarze gospodarczym podatnik obciążony jest obowiązkiem przedstawienia dowodu na okoliczność uprzedniego obciążenia zagranicznym podatkiem (dochodowym od osób prawnych), chociaż przedstawienie tego dowodu jest niemożliwe lub

pociąga za sobą niewspółmierne koszty, podczas gdy dowód ten może zostać przedstawiony przez organ administracji za pomocą środków dostępnych w ramach wzajemnej pomocy administracyjnej?

- 3) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że w odniesieniu do udziałów w spółkach mających siedzibę w państwach trzecich, nieprzekraczających 25 % (10 %), które objęte są zakresem stosowania swobody przepływu kapitału, przewidziane jest stosowanie metody zaliczenia, przy czym przedstawienie dowodu na wysokość zapłaconego uprzednio za granicą podatku (dochodowego od osób prawnych), ze względu na niewielką wysokość udziału, jest niemożliwe lub pociąga za sobą niewspółmierne koszty, podczas gdy w odniesieniu do udziałów w spółkach krajowych co do zasady, czyli niezależnie od wielkości udziału, przewidziane jest stosowanie metody zwolnienia, a w związku z tym w każdym razie unika się podwójnego opodatkowania w rozmiarze gospodarczym?
 - 3.1) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie: Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że dochody z tytułu nieprzekraczających 25 % (10 %) udziałów w spółkach mających siedzibę w państwach trzecich nie są zwolnione od podatku, mimo że zwolnienie od podatku dochodów z tytułu udziałów przekraczających 25 % (10 %) nie zależy od spełnienia szczególnych warunków, których weryfikacja mogłaby nastąpić tylko w ten sposób, że informacje zostaną uzyskane poprzez właściwe organy administracji danego państwa, lecz zwolnienie to zapewnione jest w takich przypadkach bezwarunkowo?
 - 3.2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie: Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że w odniesieniu do dochodów z tytułu nieprzekraczających 25 % (10 %) udziałów w spółkach mających siedzibę w państwach trzecich nie można zaliczyć zagranicznego podatku dochodowego od osób prawnych, mimo że zwolnienie od podatku dochodów z tytułu udziałów przekraczających 25 % (10 %) nie zależy od spełnienia szczególnych warunków, których weryfikacja mogłaby nastąpić tylko w ten sposób, że informacje zostaną uzyskane poprzez właściwe organy administracji danego państwa, lecz zwolnienie to zapewnione jest w takich przypadkach bezwarunkowo?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) w dniu 3 października 2008 r. — Österreichische Salinen AG przeciwko Finanzamt Linz

(Sprawa C-437/08)

(2009/C 19/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Österreichische Salinen AG.

Strona pozwana: Finanzamt Linz.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, aby krajowy organ administracji w celu uniknięcia dyskryminacji udziałów w spółkach zagranicznych, które zgodnie z brzmieniem ustawy w odróżnieniu od udziałów w spółkach krajowych są zwolnione od podatku dopiero przy wielkości udziałów przekraczającej 25 % (zgodnie z obowiązującym stanem prawnym 10 %), stosował metodę zaliczenia z tego względu, że takie rozwiązanie w myśl rozstrzygnięcia austriackiego Verwaltungsgerichtshof (naczelnego sądu administracyjnego) w największej mierze uwzględnia (hipotetyczną) wolę ustawodawcy oraz z jednej strony w odniesieniu do podlegającego zaliczeniu podatku dochodowego od osób prawnych, a z drugiej strony w odniesieniu do podlegającego zaliczeniu podatku u źródła, nie zezwalał na jednoczesne przeniesienie zaliczenia z lat ubiegłych na lata kolejne lub na udzielenie ulgi podatkowej w roku podatkowym, w którym osiągnięto stratę?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, aby w przypadku dywidend pochodzących z państw trzecich nie zezwalano na przeniesienie zaliczenia z lat ubiegłych lub na udzielenie ulgi podatkowej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 27 października 2008 r. — Ümit Bekleyen przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-462/08)

(2009/C 19/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ümit Bekleyen.

Strona pozwana: Land Berlin.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 zdanie drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja w sprawie rozwoju stowarzyszenia należy interpretować w ten sposób, że prawo dostępu do rynku pracy i odpowiadające mu prawo pobytu po ukończeniu nauki zawodu w przyjmującym państwie członkowskim powstaje także w przypadku, gdy dziecko urodzone w przyjmującym państwie członkowskim po powrocie wraz z rodziną do wspólnego państwa pochodzenia jako osoba pełnoletnia samo powraca do danego państwa członkowskiego w celu podjęcia nauki zawodu w czasie, gdy jego rodzice posiadający obywatelstwo tureckie i zatrudnieni w przeszłości jako pracownicy już przed dziesięcioma laty na stałe opuścili to państwo członkowskie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 31 października 2008 r. — Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) przeciwko Padawan, S.L. przy udziale Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

(Sprawa C-467/08)

(2009/C 19/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)

Strona pozwana: Padawan, S.L.

Przy udziale: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „godziwej rekompensaty” przewidziane w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE (1) zakłada harmonizację czy też jej nie zakłada, niezależnie od uprawnienia przyznanego państwom członkowskim do wyboru systemów poboru, które uznają za najwłaściwsze, aby doprowadzić do skutecznego stosowania prawa do „godziwej rekompensaty” przysługującego podmiotom praw autorskich, których dotyczy ustanowienie wyjątku od zasady wyłącznego prawa do zwielokrotniania, dopuszczającego zwielokrotnianie utworów na użytek prywatny?
- 2) Czy niezależnie od tego, jaki system jest stosowany w danym państwie członkowskim aby określić wysokość godziwej rekompensaty, system ten powinien uwzględniać należną równowagę pomiędzy interesami podmiotów, których to dotyczy, to jest, z jednej strony, podmiotów praw własności intelektualnej, których dotyczy wyjątek z tytułu sporządzania kopii na użytek prywatny, uprawnionych do otrzymania tej rekompensaty, a z drugiej strony, interesami zobowiązanych bezpośrednio lub pośrednio do jej zapłaty; i czy ta równowaga jest określona przez uzasadnienie wprowadzenia godziwej rekompensaty, polegające na złagodzeniu szkód wynikających ze zwielokrotniania utworów na użytek prywatny?
- 3) Czy w przypadku gdy państwo członkowskie dokonało wyboru systemu obciążania lub opłaty licencyjnej od sprzętu, urządzeń i nośników cyfrowego zwielokrotniania, **take obciążenie** (godziwa rekompensata z tytułu kopii na użytek prywatny) **powinno wykazywać odpowiedni związek**, zgodnie z celem, dla którego została ustanowiona rekompensata w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE i kontekstem tego przepisu, z **domniemanym przeznaczeniem tego rodzaju sprzętu i urządzeń do zwielokrotniania utworów, dopuszczalnego na podstawie wyjątku z tytułu kopii na użytek prywatny**, w taki sposób, aby zastosowanie obciążenia było uzasadnione w sytuacjach, gdy sprzęt, urządzenia i nośniki cyfrowe będą prawdopodobnie przeznaczone do zwielokrotniania na użytek prywatny, a nie było uzasadnione w przeciwnym wypadku?